

**[Bertel Dahlgaard.]**

vindes, hvis Indenrigsministeriet vil yde sin Bistand, og jeg antydede, paa hvilken Maade det vil kunne gøres, og sikkert med kun ringe eller maaske ingen Udgift for Staten.

Under Tillægsbevillingslovens Behandling sidste Sommer stillede Indenrigsministeren sig tilsyneladende velvilligt over for de af mig fremsatte Synspunkter og sagde, at han tvivlede ikke om, at man i Løbet af Efteraaret vilde være i Stand til at finde en for alle Parter rimelig Løsning. Men siden er der stadig intet sket, og jeg maa vedblivende finde det ganske urimeligt, at Husmandskreditforeningernes Laantagere i disse Serier snart er de eneste Laantagere her i Landet, som er udelukket fra at drage Fordel af den Rentesenkning, som alle andre kan benytte sig af.

Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister atter udtale sig i Sagen, men jeg gør opmærksom paa, at det er vigtigt, at en eventuel Ordning træffes snarest, det vil sige, medens der endnu i nogen Tid er Sandsynlighed for, at de høje Obligationskurser opretholdes.

**Finansministeren (Thorkeil Kristensen):**

Da Indenrigsministeren er forhindret i at være til Stede, har jeg lovet paa hans Vegne at sige et Par Ord om det foreliggende Spørgsmaal. Skønt jeg naturligvis ikke er inde i dettes Detailler, kan jeg dog sige et Par Ting om Hovedlinierne i det.

Forholdet er jo det, at en almindelig samlet Konvertering af disse dobbeltmøntede Obligationer ikke lader sig gennemføre i Øjeblikket, fordi man maa regne med, at denne indebærer et Valutaproblem, som vi ikke vil kunne klare under de nuværende Omstændigheder. Af disse dobbeltmøntede Obligationer befinder sig i Øjeblikket et Beløb paa 15,6 Mill. Kr. i England. Hvis man gennemførte en samlet Konvertering, maatte man regne med, at disse vilde blive krævet indfriet, idet man ikke kan stole paa, at nye Obligationer vil blive tegnet derovre. Der vilde altsaa blive stillet et Valutakrav til Danmark, som vi under de nuværende Forhold ikke kan tage paa os.

Imidlertid er Spørgsmaalet jo af aftagende Betydning, idet der lidt efter lidt foregaar en betydelig individuel Konvertering af disse dobbeltmøntede Laan. Jeg kan nævne, at for et Aar siden var Beløbet i England 17,1 Mill. Kr.; det er altsaa gaaet ned med 1½ Mill. Kr. i det sidste Aar. Der er naturligvis Adgang for de paagældende til enkeltvis at indfri deres Laan og gaa over

til andre Serier, som ikke er dobbeltmøntede, og som har en lavere Rentefod, saa længe dette er fordelagtigt under Hensyntagen til Rentesituationen.

Jeg har forstaaet, at det, som i Øjeblikket holder noget igen paa denne Overgang til andre Serier ad individuel Vej, er dette, at man i de paagældende Serier ved ekstraordinær Indfrielse af Laan, hvorved man med hele Laanet gaar over til en ny Serie, ikke har Adgang til at medtage Reservefondsandelen fra det gamle dobbeltmøntede Laan og bruge den til Indskud paa det nye Laan. Det er mig bekendt, at der ligger en Sag i Indenrigsministeriet om dette, og skønt jeg naturligvis ikke kan foregribe den Afgørelse, Indenrigsministeren vil træffe om dette Spørgsmaal, tror jeg, at der er Grund til at forvente, at der vil blive en udvidet Adgang til, at man kan medtage Reservefondsandelene og anvende dem til nye Indskud. Jeg kan, som sagt, ikke sige noget bestemt herom og grunder min Formodning bl. a. derpaa, at Jydsk Husmandskreditforening har afsat en speciel Kursdifferencefond, som i Øjeblikket er paa omtrent 3,3 Mill. Kr., med Henblik netop paa de dobbeltmøntede Laan. Det vil sige, at Fonden er ca. 20 pCt. af det Beløb, som i Øjeblikket er udestaaende i England, saaledes at selv en Forhøjelse af Sterlingkursen paa 20 pCt. ikke vil opspise hele denne særlige Kursdifferencefond. Under disse Omstændigheder maa Nødvendigheden af at tilbageholde Reservefondsandele ved saadanne Indfrielser formentlig være mindre end tidligere, saa meget mere som den paagældende Kreditforenings samlede Reserver er ret betydelige, nemlig 6,2 pCt. af Laanmassen. Jeg skulde altsaa tro, at der ad denne Vej kunde opnaas en Lettelse for de paagældende med Henblik paa individuel Konvertering. Det er de individuelle Konverteringer, der har præget Kreditforeningerne i det sidste Aar, idet generelle Konverteringer næsten ikke har fundet Sted.

**Bertel Dahlgaard:** Jeg takker den højtærede Finansminister for det relativt imødekommende Svar. Den højtærede Minister har jo Ret i, at det, der har holdt den individuelle Konvertering tilbage, navnlig i Jydsk Husmandskreditforening, er netop dette, at man ikke ved Konverteringerne har kunnet medtage Reservefondsbeløbet. Til at begynde med forlangtes der ved Konvertering baade en Kendelse til Kursdifferencefonden, og at Reservefondsbeløbet maatte blive tilbage i den gamle Serie, hvorved enhver individuel Konvertering faktisk var